

І зужому наугайтесь,
В ового не турайтесь...
Т. ПІВЧЕНКО

Адреса
Редкації і Адміністрації:
'Svoboda', 81-83 Grand St.,
Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

СЕНАТ ЗАТВЕРДИВ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ЗАКОРДОННУ ДОПОМОГУ

Вашингтон. — Під час свого нараду у вівторок 13 серпня по полудні Сенат прийняв великою більшістю голосів проєкт закону про закордонну допомогу, який устійно суму, уділюваних на його базі доцільно і позичок на 3,367,083,000 доларів, що мали б бути асигновані вже на протязі цього року, який почався з дня 1 липня 1957. Ухвалення Сенатом законопроєкту є вислідом компромісу, прийнятого спільною конференцією представників Сенату і Палати Репрезентантів. Остання зредувала була запропоновану през. Айсенавером суму до 3,864,410,000 доларів на 3,116,833,000 доларів. Компроміс, устійна сума, яку і палатна конференція, сума с на 500,000,000 менша від вимоганої Президентом. Щоб запобігти дальшим драстичним редукціям, през. Айсенавер віддав напередодні рішення Сенату конференцію із провідниками обидвох партій у Конгресі, на якій обгрунтовано konieczність утримання закордонної допомоги на запропонованому рівні. Рішє в справі конференції це

ЗАКОНОПРОЄКТ В СПРАВІ ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ НАТРАПЛЯЄ НА НОВІ ТРУДНОЩІ

Вашингтон. — Вирішення питання про закордонну допомогу Репрезентантів двома версіями законопроєкту про громадянські права натрапило на нові труднощі, як республіканські провідники в Палаті Репрезентантів зупинили намагаючись демократичної більшості піддати під голосування та вирішити в самій Палаті законопроєкт із сенатськими поправками. Демократи зі свого боку противляться передачі двох відмін законопроєкту спільній сенатсько-палатній комісії для вирішення розбіжностей. Тим самим, законопроєкт застряг у Палаті та заходить небезпека, що він може там і залишитись без остаточної акції і схвалення ще на теперішній сесії Конгресу. Палата Репрезентантів уже раніше схвалила законопроєкт у такій формі як був запропонований урядом, але Сенат минулого тижня схвалив ряд поправок, зокрема встановлюючи компетенцію судів присяжних для "кримінальних" порушень закону про громадянські права. Урядовий законопроєкт передбачує ком-

Уряд ЗДА перестеріг юнанів — не їхати до Ком. Китаю

Москва. — Для представники американської амбасаді в Москві пішли особисто до готелю, в якому мешкають американські молоді люди, які були на "фестивалі молоді" в Москві і прийняли запросини від комуністичного уряду поїхати до Пекіну, та залишили там за адресовані поштою до всіх тих осіб заяву заступника державного секретаря Християна А. Гертера з пересторогою проти такої подорожі. У цій заяві пригадується, що ЗДА не визнають комуністичного режиму в Китаї, що комуністичний уряд не хотів відмовитись від засобів сили, що він в'їздить американських громадян, яких зобов'язав був звільнити, та що

Секретар оборони робить заходи для припинення конкуренції в розвитку ракет

Вашингтон. — Секретар оборони Чарльз Е. Вільсон створив окрему комісію, заданням якої буде припинити коштувну конкуренцію між армією і авіацією в розвитку далекосяжних керованих стрілен. Комісія, в склад якої входять представники армії і авіації та яка працюватиме під проводом спеціального асистента секретаря оборони в справі керованих стрілен Вільяма Г. Галлеса, матиме за завдання спільно перевірити і вирішити, який тип із розроблених уже досі керованих стрілен із засягом 1,500 миль є кращий та вирішити, який тип їх прийняти. Конкуренція між армією і авіацією в цій справі триває вже від кількох років. Армія розвинула тип стрільня "Юпітер", яку авіація протиставляла розробленим нею тип стрільня "Тор". Це є так звані "досередні стрільня", для відрізнєння їх від "міжконтинентальних" із засягом 5,000 миль. Без уваги на те, який тип "досередніх стрілен" вибере новостворена комісія, авіація вже передала т. зв. "оперативну відповідальність" за ці стрільня. Одною з головних причин рішення секретаря оборони щодо спеціальної комісії та припинення дальшої конкуренції в розвитку цієї зброї мали бути ошадності міркування.

В АМЕРИЦІ

- Пам'ять Мейн Айсенавер, друга Президента, яка минулого тижня мала у військовому шпиталі Волтера Ріда у Вашингтоні операцію, швидко в минулий понеділок без сторонньої допомоги перейшла через кімнату вийшла на щитальний коридор. Президент відвідав її і сидів із нею на веранді коло годино.
- Лейтенант-командо р-де Ді. П. Прутт встановив новий рекорд на турбокомпресорному бардадуальнику АЗД Р.Небесний бойовик, перелетівши з Гавая до Каліфорнії, 2,120 морських миль (2,438 звичайних миль) за 4 години 12 хвилин. В 1952 році ту саму відаль прелетів бомбардувальник Б-47 релетів бомбардувальник Б-47 за 4 години 12 хвилин. Інший бомбардувальник, тек тину Б-47, за 22 години і 30 хвилин, не присмикується, перелетів 11,450 звичайних миль.
- Віце-президент Річард Ніксон сплинув руку 48-ми юнакам і 3-ом дівчатам з цілої країни, які прибули до Вашингтону складати конкурсний іспит на "мажорського молодого автоводі". Вони мають виконати п'ятьмовні задачі і виявити най-

Палата Репрезентантів прийняла законопроєкт про підвищення поштових оплат

Вашингтон. — 256 голосами проти 129 Палата Репрезентантів висловила своє рішення прийняти закон про підвищення поштових оплат, який в загальному має дати 500 мільйонів прибутку річно. — Прийнятий Палатою законопроєкт передбачує підвищення поштових оплат за звичайні листи з трьох центів на чотири, летунських листів на території ЗДА із 6 центів на 7 й оплати за пошту листів з двох на три. Крім того ухвалено загальне підвищення оплат за всі інші роду поштових посилок. За прийняття цього законопроєкту голосувало 85 демократів і 171 республіканців, проти 125 демократів і 4 республіканських конгресмени. Прийнятий цей закон на вимогу Президента. Після ухвалення Па-

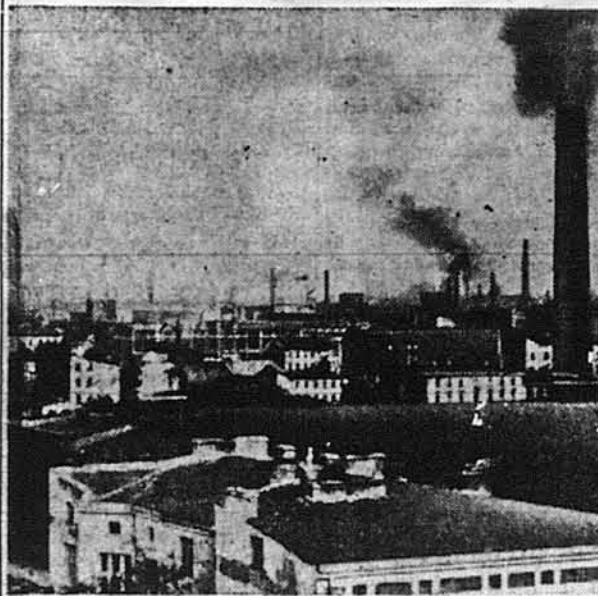
У зв'язу із справою Абеля розшунують за парюю багатих американців

Нью Йорк. — Як повідомляють часописи, агенти Федерального Бюро Інвестицій перевертають папери, що із "З'єднаних Держав до Мехіко" втекла пара багатих американців — Алфред К. Стерн і дружина. Вони мали бути переслудані в справі їхньої участі у шпигунській роботі на терені ЗДА. Дружина Стерна є донькою пок. Вільяма Е. Додда, колишнього американського посла в Німеччині. Ув'язнені агентами ФБІ Ай советський шпигун і полковник "Каміста Государственной Безопаності" (КГБ) Рудольф Івановіч Абель перебуває далі у в'язниці в Врукліні під закладом організування і ведення шпигунської роботи на терені ЗДА на протязі 12 років. Пому не вдалося досі

3 фундації Рокфеллера розділено понад 14 мільйонів доларів у трьох місяцях

Нью Йорк. — У другому чвертьріччя цього року фундації Рокфеллера розділили поміж різні наукові інституції та на різні науково-дослідні цілі суму 14,783,784 доларів. Це найвища сума з уділених цієї фундації доцільно в будьякому чвертьріччя на протязі 44-річного її існування. Із цієї суми 5 мільйонів доларів асигновано на Американський університет у Бейруті (Ливан), 475,000 доларів на підтримку наукових дослідів у Польщі, 427,000 доларів для

ЛОДЗЬ — ТЕРЕНОМ СТРАЙКУ ТРАНСПОРТОВИХ РОБІТНИКІВ

Загальний вигляд польського промислового міста Лодзь, другого за величиною міста в Польщі, де внаслідок страйку 10,000 транспортних робітників прийшло до затору між населенням і поліцією.

ВАРШАВА ВИСЛАЛА ВІЙСЬКО І ПОЛІЦІЮ ДО ЛОДЗІ

Лодзь. — Комуністичний уряд вислав з Варшави до Лодзі, другого після польської столиці найбільшого міста в Польщі, військо і поліцію у зв'язку з тамошнім страйком робітників міської комунікації. 3,000 воїків і поліціантів виперли страйкарів із головної трамвайної ремізи, в якій розташовані страйкарів. Обійшлося без стрілянини і бійок. Страйкарів, яких є понад 2,500 осіб, перенесли до трамвайних возів та автобусів, як також розташовані перед ремізою і на трамвайній вулиці. Вони заявили, що не прийняють страйку, поки не діб'ються призначення їх їхніх слухних вимог. Представники "Н. П. Таймс" у англійській агенції Ройтера, які приїхали з Варшави, страйкарів заявили, що уряд і компартія не дотрималися кількох разів обіцянок щодо поправи матеріального екзистенції робітників. Робітники з Лодзі кількох разів вислали делегації до Варшави. Востаннє заявлено їм у Варшаві просто, що уряд не має грошей, щоб дотримати дані обіцянки. Трамвайні і автобусові робітники були

Сирія видалила 3-ох американських дипломатів за "змову"

Дамаск. — Сирійський міністер закордонних справ д-р Салах Таразі передав безпосередньо америкаським послом д-р Робертві С. Строгові вимогу, щоб до 24-х годин відкликати трьох високих членів американської амбасаді в Сирії, а саме: полковника Роберта В. Миллера, військового атташе амбасаді, другого її секретаря Говарда Стона й віце-консула Франца Джетона. Всіх трьох американських дипломатів окреслено, як "персона нон грата". Офіційний сирійський комунікат повідомив, що сирійські військові чинники "розкрили змову американців, яка мала на меті скинути теперішній уряд в Сирії". Мовляв, американці обіцяли змовникам допомогу від ЗДА для Сирії у ви-

Совсти реабілітують маршала Блюхера

Москва. — Совєтський уряд реабілітував ім'я маршала Васія К. Блюхера, розстріляного як "зрадника" в 1939 році на наказ Сталіна, разом з гуртом інших високих старшин на командних старшинах на совєтському Далекому Сході. Формальну реабілітацію переведено на сторінках офіційного військового органу "Красная Звезда". 262 доларів на гуманістичні студії і дослідів, 1,620,447 на суспільні науки, 1,212,000 на сільсько-господарські дослідів та студії і 835,425 на біологічні та медичні дослідів.

ХРУЩОВ ЗАКИДАЄ АДЕНАУЕРОВІ „ПІДГОТОВЛЮВАННЯ ВІЙНИ”

Берлін. — У своїй "прямий" промові в кол. берлінському "Люстгартен-І", тривавому 60 лш шє викима, Хрущов заатакував знову найгострішими словами західнонімецького канцлера Конрада Аденауера, закинувши йому свідоме приготування війни. Мовляв, одним із аргументів, що ним Аденауер хоче виправдати перед німецьким народом війну проти СРСР, є справа репатріації німців з СРСР, але — казав Хрущов — Аденауер вимагає репатріації таких німців, які гинули у другій світовій війні. Зрештою, Хрущов знову торкнувся давні совєтські інвективи, щодо перетворення Західної Німеччини в "складову зброю для війни проти Совєтського Союзу", як жеж повторити погрози, що вся Німеччина буде цілком знищена на випадок нової війни. Комуністичний уряд і весь державно-партійний апарат

В Каїро ведеться процес проти „змовників”

Каїро. — Перед спеціальним військовим трибуналом ведеться від понеділка 12 ч.м. судово розправа проти 13-х єгипетських цивільних і військових підсудних, обвинувачених у "змові" проти режиму президента Насера. Головним обвинуваченим є двоє колишні міністри з часів короля Фарука, кол. міністер закордонних справ Мохаммед Салах Еддіс, і кол. міністер внутрішніх справ, Абдель Фаттах Гассан. Головний свідок прокуратори, кол. старшина Ахмед Кадрі, тепер на службі єгипетської поліції, заявив, що згадав колиш. мін. Еддіс діяв у контакті з американськими амбасадором, Засипаний запитами збоку оборонців, свідок мусів признати, що він не тільки не

Англійці критикують дорадників королеви

Лондон. — У зв'язку з вступом лорда Олтрінгема з критикою королеви і її двору, великий консервативний доцєник "Дейлі Мейл" перевернув анкету між своїми читачами, яка вказала що англійська публіка стоїть одностайно за своєю королевою, але — проти її дорадників. 55% записаних висловились критично про теперішній персоналний склад тих дорадників із королівського двору, 21% заявили своє "задоволення", а 22% були нерішучі. При цій нагоді англійські часописи вказали на цілком анахронічний титул, що їх мають деякі платні члени королівського двору, наприклад одягів (королівських)

У СВІТІ

- Не Єрусалим, а Шехем, містечко в Йорданії, де народився Якіс, внук Авраама, був центром релігійного життя в біблійних часах — заявили вчені археологи. Археологічні експедиції в роках 1913-1914 і 1926-1932 відібрали в цій місцевості багато цінних знахідок, зокрема найдавніших старовинних святилиць. Одним із наукових керівників експедицій, фінансований Дро-університетом і Теологічним Семінаром Мексиком, що веде розкопки в околицях Шехему, є д-р Ернест Райт.
- У Конгогал відбувається річний Конгрес Світової федерації для боротьби з умовинами негдуями. Вступну промову зачитав ангольський діячка з Нью Йорку, д-р Маргарет Мілз, президентка цієї міжнародної організації.
- У німеччині Ірландському містечку Юррі поліція палками і сльзним газом розганяла юрбу мешканців, які демонстрували протест проти проголошення в тому місті поліційної години. Влада Північної Ірландії, підпорядкованої Англії, вперше від 1942 року проголосила поліційну годину, як один із засобів боротьби проти діяльності підпільної революційної Ірландської Республіканської Армії, яка бореться за самостійність Ірландії. 15,000 мешканців названого міста, та

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS AND HOLIDAYS (SATURDAY AND MONDAY ISSUES COMBINED)
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

FOUNDED 1893

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗБРОСННЯ І ПРАЦЯ

Заповідання на 100.000 воїнів редуція суходільної армії і притягання до нового бюджету, який брав би під увагу тільки 3.500.000 осіб в американських збройних силах, поруч із зменшенням видатками на продукцію для армії, викликали розуміти зацікавлення у робітничих колах. Голоси, що на цю тему вже від довгого часу появляються в американській пресі, свідчать найкраще, якою плавною є демагогія більшовиків, які кричать раз-у-раз, що зброєння потрібне Америці в інтересах її капіталістів.

Наскільки це твердження абсурдне — доказав досвід з рр. 1945/46 і 1953/54. В першому випадку пішло про перехід із воєнного на мирне господарство після скінчення другої світової війни, в останньому випадку — про такій самий процес після Корейської війни. У 1945 році в самій лише суходільній армії ЗДА було 8.266.373 старшин і воїнів, а вся тодішня збройна сила ЗДА нараховувала кругло 12.300.000 осіб, чоловіків і жінок. Після того, як зараз по закінченні боївних дій в Європі і на Тихому океані пролунали гасло „хлопці, додому“, американська суходільна армія зменшилася в 1948 р. до 552.240 воїнів. Після вибуху Корейської війни вона дійшла в 1952 році знову до 1.594.693 осіб в суходільній армії, а з морською флотом, летунством і корпусом морської піхоти нараховувала кругло 4 мільйони осіб. Ще в наших живій пам'яті, як після останньої світової війни американське народне господарство легко увірвало в себе мільйони здемобілізованих осіб. Очевидно, не обійшлося тоді без особистих трагедій і спорадичних труднощів, але економіка країни не зазнала ніякого потрясіння. Хоч утратив ринок збуту в Китаї, збільшив реєстри Азії і збільшила в Європі, ринок праці в ЗДА був настільки здоровий, що Конгрес і Президент допустили — як відомо — півмільйона позаконотних іммігрантів за двома законами ДП-Акт і РР-Акт. — людей, які майже у 100% потребували заробітної праці. Те саме повторилося після повної редуції збройних сил з підписанням перемир'я на корейському фронті 27 липня 1953 р. Песимісти, які заповідали нову „депресію“ — виявились фальшивими пророками, бо, замість депресії, настав у ЗДА період високої кон'юнктури, який тривав по нинішній день.

Дуже знаменними тут останні цифри про населення Америки і теперішній стан zatrudнених. На липень ц. р. З'єднені Держави нараховували кругло 171.200.000 населення, себто майже на 3 мільйони більше, як рік тому. В липні 1956 р. весь так званий „світ праці“ в Америці, включаючи самозatrudнених фермерів і осіб у збройних силах, нараховував 72.325.000 осіб. Цивільних осіб у світі праці було 69.480.000, в тому числі безробітних кругло 3.000.000. Саме цього тижня появилася статистика, яка потверджує оптимістичні прогнози економістів. Число zatrudнених в ЗДА становило в останньому місяці 67.200.000 осіб, себто збільшилося в порівнянні з серпнем минулого року. Правда, літні місяці дають підвищення працюючих з уваги на вакаційні вартості праці для старої школи молоді, але водночас послаблюється бізнес у частині промислу. Все ж фабричний промисл zatrudнив цього літа аж 16.700.000 осіб, отже виявив знову зростаючу тенденцію. Тільки в чотирьох східних промислових стейтах — Нью-Йорк, Нью-Джерсі, Массачусеттс і Пенсильванія — число безробітних зросло на 50.000, досягнувши цифри 1.400.000, що становить приблизно половину всіх безробітних в ЗДА. Офіційне статистичне бюро пояснює, що це — нормальне явище в літньому часі на фабричному ринку.

Це не значить, що згаданий „світ праці“, що його в даному випадку треба розуміти вже не тільки як працездатних, але й працездатних, байдуже ставиться до заповідних бюджетових оцінок в збройних силах, включно з оцінками на військових замовленнях. Ось так, нап., Міжнародна Асоціація Машиністів, „Ріпаблік Ладж“ в Нью-Йорку що працює для летунства, звернула увагу, що від 1 березня ч. р. збільшено у т. зв. фармінгальських ангарях 800 механіків і 2.500 робітників, і що перебільшення збільшення ще коло 1.500 осіб. Водночас в наступному році потребуватиме праці коло 200.000 осіб, що були б зайняті в збройних силах, якби не редуція, заповідана секретарем оборони Вільсоном.

Але керівники війн та великі промислові компанії (автоіндустрія, сталі і нафта) не виявляють ніякого остраху щодо наслідків цієї нової реформи. Вони певні, що урядові чинники допоможуть, як і раніше допомагали, у перетворенні військової продукції на мирну, і що внутрішній американський кон'юнкційний ринок настільки все ще сильний, що сам „проковтє“ і збільшене число рук до праці і їх збільшену продукцію. У цьому саме тисненні цієї економіки, якої не розуміють абсурдизовані більшовики, і тисненні американського добробуту.

Дмитро Галчин

ДВА РОКИ ПРАЦІ УККА

ЗВІТ НА РІЧНИХ ЗБОРАХ КРАПОВОЇ РАДИ УККА
1-2 ЧЕРВНЯ 1957 р.

(3)

ЗУСТРІЧ У ВАШИНГТОНІ

Зустріч Президента З'єднених Держав Америки з прем'єр-міністром Великобританії закінчилася проголошенням спільного комюнікату. В ньому була зазначена тільки справа поневолення сателітних країн.

На таке поставлення справи зарагував Український Конгресовий Комітет Америки окремим меморіалом до Президента ЗДА і прем'єр-міністра Великобританії. На нашу пропозицію й запрошення — цей меморіал підписали також представництва інших народів, поневолених в межах СРСР, Союзу, Меморіал розіслано сенаторам, конгресменам і губернаторам.

Ми звернулися також до наших політичних представників у Канаді й Великобританії з пропозицією провести таку ж акцію на їхньому терені.

СВЯТО ДЕРЖАВНОСТІ І НЕЗАЛЕЖНОСТІ В СТОЛІЦІ

Вже тричі Роківини Відновлення Незалежності України відзначили обидві Палати Конгресу у Вашингтоні окремими молитвами високих достойників Українських Церков на ієрейській української народу та його майбутнього.

В сьомі минулого року ми влаштували у Вашингтоні звершені з цього приводу велике офіційне прийняття, запрошуємо до участі в ньому визначних діячів американського

ПІСЛЯ МОСКОВСЬКОЇ ГУЛЬНИ

Всесвітній Фестиваль Молоді і Студентства, що відбувався на протязі двох тижнів (починаючи з 28 липня ц. р.), можна визначити чи не найкраще українським словом — гуляння. У добірї совєтських республіканських і обласних делегацій головну увагу покладено передусім на ансамблі співу й танку, на декоративність народних одягів, як і на масовість виступів. Кожен день 34 тисяч закордонних учасників фестивалю, як також стачених з усіх кінців Совєтського Союзу 60 тисяч совєтської молоді і студентства, був виповнений то маршуванням, то танками й співом, то гучними балами на площах Москви і Кремлю. Совєтські господарі доклали всіх зусиль, щоб якнайменше часу залишилося на думання, на обсервацію совєтського побуту, на ділові розмови між представниками молоді з СССР і з вільного світу. Першим і головним завданням фестивалю було захопити власну і прибулу молоддь багатомовним, зверхньою пишнотою, барвистістю одягів і квітів, і в дальшому заохочувати гостей тим заохоченням, як єдиним споглядом із днів проведених у Москві.

Все ж таки і совєтська молоддь, і представники окремих народів, що з тих чи інших оглядів прибули до Москви, зуміли знайти нагоду для безпосередніх зустрічей, для обміну думками на ті чи інші, не надто толеровані, а то й заборонявані в Совєтах теми. Під час вуличних зустрічей і на зібраннях, влаштуваннях на площах чи в залах наукових установ і інститутів, траплялася нагода подискутувати й про совєтську інтервенцію на Мадяріщині, і про Польщу, і про вільне мистецтво, і про умови життя та праці в тих чи інших країнах Заходу. Треба визначити, що совєтське населення виявляло під час таких зустрічей не тільки велике зацікавлення тим, що діється за кордонами Совєтського Союзу, але й разом із цим повне незнання того, що діється у вільному світі, як і чим насправді живуть там люди.

У цьому „всесвітньому фестивалі“ взяла участь також 160-членна американська делегація, у склад якої входили люди різних переконань, що вирішили взяти участь у фестивалі з різних спонук і причин, передусім з цікавості до самого Совєтського Союзу і з бажання пізнати безпосередньо совєтську молоддь і дізнатися, що вона думає. Не зважаючи на те, що в складі цієї делегації було чимало осіб з прокомуністичними симпатіями, треба ствердити, що американська делегація в Москві виступала солідарно в поширюванні правди про умови життя і праці в З'єднених Державах й у відпорі на совєтську пропаганду, яка намагалася всюдї, де тільки можливо, таврувати „американський імперіалізм“. І саме представники американської групи зуміли скоріше й краще знайти безпосередній контакт з фестивальною молоддю і з совєтським населенням, викликаючи до себе чи не найбільше зацікавлення самим

НЕ ШУМІ ТРИВОЖНО

Не шуми тривожно, клене. В простір ніжноголубий...

— Гулі, гулі!...
Підуть до мене
Швидкорілі голуби.
З рук моїх клонуть пшеницю.
Не боїться рук моїх...

Де ж ти, юністє смалоглазця,
У краях живеш яких?

Пам'ятаєш? Голубишко!
Ти напровесні зягав,
Над лісами, над степами,
Понад рідинми краями.
Є світло, проносилася.

Пам'ятаєш перші гулі,
Перші радощі весни?
Тихим шепелом минули
Дні прохолодні в світлі ени.

А нові встать над краєм
І летять, мов голуби,
Клені гіллями їх махав
В простір ніжноголубий...

ГРИГОРІЙ КРИВДА

політичного світу, представників інших народів та наших церковних і громадських діячів. Видали спеціальні інформації для преси. В Сенаті й Палаті Репрезентантів виголошено або оголошено до протоколів промови й заяви з нагоди роковин 22-го Січня.

Губернатори стейтів і мейори міст прокламували „Українські Дні“, на ратушах і офіційних будівлях вивішувало українські прапори.

Ця наша акція та старання наших активних громадян у терені привели до того, що в Сенаті й Палаті Репрезентантів оголошено на початку цього року проєкт резолюції, щоб день 22-го Січня окремим законом був проголошений як „Український День“ на всьому терені З'єднених Держав Америки.

КОРДОНІ УКРАЇНИ

Відома акція польських емігрантських представництва та польського консульства в справі т. зв. „Польських Зем Виходів“, на ділі в справі Українських Західних Земель, та претенсії поляків на ці спокійно українські землі змусили нас зарагувати на ці безвідповідальні дії шовіністичних єсудів.

Український Конгресовий Комітет Америки проголосив у цій справі окрему декларацію і вислав її у відповідні місяці.

Треба підкреслити, що Представництво Українців в Аргентині приєдналося до цієї декларації американських українців і окремою заявою ствердило, що вважає її також висловом свого ставлення до цієї проблеми.

В справі кордонів України та висвітлення цього питання проведено ще окрему акцію.

В ОБОРОНІ ЛЕМКІВЩИНИ І УКРАЇНЦІВ У ПОЛЬЩІ

вислав Український Конгресовий Комітет Америки спеці-

і. Світ

КРЕМЛЬ В ОЦІНЦІ АМЕРИКАНСЬКОГО ПРОФЕСОРА

Цими днями з'явилася на книгарських полицях книжка проф. Ф. Шумана п. з. „Росія після 1917 року“, з підзаголовком „Сорос років совєтської політики“. Цей том на 508 стор. з додатковим індексом та списком бібліографічних джерел є солідною працею про історію розвитку та сучасне положення Совєтського Союзу, фактично переробленою і доповненою з видання, видрукованого в 1946 році.

Книжка проф. Шумана має величезний матеріал для осіб, що студіюють совєтські справи, хоч, на жаль, багато неточностей і просто абсурдних тверджень значно знижують її вартість. Але величезна бібліографічна джерельність допомагає читачеві перевірити твердження автора і знайти, що його оцінки часом відмінні супроти тих джерел, на які він посилається.

Геррі Шворц у своїй критичній статті, видрукованій в тижневику „Нью-Йорк Таймс“ з 4 серпня ц. р., заявляв, що Шуман належить до людей, які „останніми подіями були примушені змінити свої погляди, він є найбільш довірливий і найбільш переконалий з числа прихильних спостерігачів Совєтського Союзу в цій країні і відграв велику роль в окресленні американської публічної опінії у відношенні до СССР“.

Зміни, що їх перейшов проф. Шуман, на думку Г. Шворца означають, що тепер „багато справ стали багато яснішими в аспекті совєтської системи, аніж були кілька років тому“, і треба жаліти, що він, Шуман, та інші подібні до нього, не дали ще достатньої аналізи, чому вони так вірили совєтській абсурдності в минулому.

Читаючи цю грубу книжку, подивлячись її багаторазові зміст і рівночасно відкриваючи різницю між поданими в ній фактами. Автор посилається на літературні джерела, які у більшості, можна з певністю твердити, для нього самого є невідомі. Ажте тільки поверховий перегляд праці проф. Решетаря „Українська революція 1917-1920 року“ міг би допомогти йому внести багато справлен в текст, оминувши фальшивих тверджень.

Так, на стор. 122 проф. Шуман пише, що „23 квітня 1920 р. Пільсудський уклав договір з українським гетьманом Симеоном Петлюрою, тоді утікцем в Польщу, в якому гетьман визнавав польське право на обширні російські землі в обмін за допомогу встановити антисовєтський режим в Україні. В той самий день Пільсудський будинок наказав польській армії втрутити в наступ. 8-го травня поляки Київ здобули (хоч він лежав поза кордонами 1772 р.), при чому люди Петлюри з прапорами йшли слідом за ними, вбиваючи живих. Ці прапори, пише проф. Шуман, можна бачити на виставі в київському історичному музеї, прикрашені... антисемітською естафеткою... Люди в Кремлі, — пише далі Шуман, — відповіли на це так, як кожний

У розділі „Опікуни“ проф. Шуман пише: „Багато людей приймають літерату совєтської конституції як закон в західному розумінні, але це — найважче до неї підхід, бо в дійсності з вона „серіозно засобів, якими олігархи контролюють публічну опінію, створюють ілюзію широкій участі в прийнятті рішень та адмініструванні підприємствами (Закінчення на стор. 3-ій)

С. Галагай

ЗАКОРДОННА ДОПОМОГА

Пересічний громадянин Америки не може вийти з дому, чому його гроші, які він дає державі у формі податків, мають йти на допомогу чужим країнам. Він не може зрозуміти, що в Конгресі гаряче дискутують, одні — за так звану закордонну допомогу, тобто, щоб далі висилати мільйони доларів до Європи, до країн Азії та Африки чи навіть Південної Америки; а другі — за те, щоб цю допомогу або обтяти або зовсім перестати висилати. Ажте ясно, що приятелі за долари не можна купити.

Під тиском громадської опінії в Конгресі прийнявсь назагал погляд, що допомогу для закордону треба зменшити. Але коли прийшло до діла, до того, щоб почати зменшувати, то виявилось, що це дуже трудна річ. Існувало чимало серйозних перепон. І кожна думаюча людина повинна їх зрозуміти та про них весь час пам'ятати.

Наприклад, не вільно ані на момент забувати, що замало обставити всі кордони Америки разом з Канадою густими сітками радарових алярмових апаратів. Треба ще, і то доконче, радарових заслон у країнах Азії та Європи. Як же створити зовнішню систему оборони без грошей? Ажте союзники Америки, що мають творити оборонну смугу, повинні бути озброєні від стіп до голови. Це зовсім вимагає таких господарських зусиль, які просто понад спроможності їхніх власних державних організацій. Сказане стосується в першу чергу Греції, Туреччини, Іспанії та Формози.

Також треба мати на увазі, що т. зв. зовнішня смуга оборони вимагає збудування і втримування власних американських споруд або баз, де також стоїть американське військо.

З господарського боку найдогідніше будувати такі бази з матеріалів, закуплених на місці, тобто в даній країні, на території якої такі бази існують, щоб у такій спосіб не витрачати коштів на транспортування матеріалів з Америки. Так само з економічних, а деколи навіть з політичних причин, доцільніше затруднитися, дати заробіток місцевим робітникам. Для того, щоб економіка даної країни могла виконати ті й подібні американські замовлення.

У розділі „Права людини“ автор розглядає все під кутом совєтської конституції, роблячи часом поверхові висновки, але з надзвичайною вмілістю маніпулює матеріалом і показує добру ерудицію. На початку цього розділу він осуджує систему ГПУ, НКВД та МВД і вказує (стор. 231), що, за деякими джерелами, в таборах примусової праці СССР було до 20 млн. в'язнів, але заважало, що це „мабуть, перебільшена цифра, бо ніколи не було видрукованих певних даних“. Тут же він посилається на цікаву книжку, на яку не звернувши увагу українські читачі — „11 років у совєтських концетраційних таборах“ Елінора Липпера; згадус також останню книжку Джана Нобле про Вюркхут, та страйк в'язнів літ 1953 року.

В розділі „Опікуни“ проф. Шуман пише: „Багато людей приймають літерату совєтської конституції як закон в західному розумінні, але це — найважче до неї підхід, бо в дійсності з вона „серіозно засобів, якими олігархи контролюють публічну опінію, створюють ілюзію широкій участі в прийнятті рішень та адмініструванні підприємствами (Закінчення на стор. 3-ій)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

МАРІОНА-КОНОПЛЯ І ДОЛЯРИ

В американській пресі закоренився один не зовсім вдалий звичай: все і вся оцінювати в доларах.

Наприклад, буря набрала шкідливі й відразу ж на стільки то й стільки мільйонів доларів. Хоч це може й зрозуміло, але хто, де й коли встиг так скоро підрахувати? На сході ЗДА недавно посуха, — і уже знову: на стільки й стільки мільйонів доларів шкідливі. Як це можна підрахувати, коли це вегетаційний період не закінчився й господарський рік ще не скінчився? А може шкідливі на десять мільйонів, а на двадцять, хто його знає?

Відкрили Труманову бібліотеку-архів, в якій зібрано документів на 21 мільйон доларів! Хто, де й коли та як міг підрахувати грошову вартість тих документів! На який же біржі їх оцінювали та взагалі чи можна грошима оцінити вартість того чи іншого папірця в бібліотечному архіві?

В театрі відбувається величав вистава, а на другий день в часописах повно описів, на скільки мільйонів доларів публіка мала на собі біжутерію та футер! Як це можна підрахувати? А може на сто тисяч доларів рецензент перерахував?

Таких прикладів можна наводити без кінця, бо такий уже звичай в американській пресі все рахувати грошима! Наша „Свобода“ також американська й також користується цим способом писання й також з такого писання має сумнівні висновки, а саме:

В „Свободі“ ч. 148, з дня 3 серпня 1957 р., серед хроніки „В Америці“ уміщено остання замітка, яка звучить так: „У Бронксі, Нью-Йорк, виприго наркотичну рослину маріону, яка росла в дикому стані в саду. Оцінено її на

100.000 доларів. Гадають, що насіння цієї рослини заніс вїтер“.

Перед уміщенням цієї замітки Редакція „Свободи“ зовсім не подумала й не проредагувала її, бо коли б подумали над-тїсно замїтно, то можна би було додуматися, що мабуть, нема у світі ані одної рослини, яка коштувала б аж сто тисяч доларів. А крім того, якби перекласти на людську мову екзотичну назву цієї рослини маріона, то з того вийшла б звичайна напів конопля, яка часто зустрічається на смітниках по цілому світі, в Україні також.

Тому, що американська молоддь, спеціально молоддь Нью-Йорку, вживає цю рослину замість їздованих наркотиків, то влада й винищує цю рослину на смітниках доволі міста й уживав для цієї рослини малозрозумілої мексиканської назви, замість звичайної коноплі, по-англійськи „гемп“.

Департамент скарбу в Вашингтоні видав спеціальну брошуру для поліції та агентів для борювання наркотиків, в якій розписано маріону та приписано винищувати її.

Коноплю, як наркотичну рослину, вживали ще скити, як про це пише Геродот. Вживали її та ще й тепер вживають азійські народи, бо „гашіш“ з коноплі дешевий ніж опіум із маку. Тому й молодь Нью-Йорку вживає конопля-маріону, бо вона дешевша від інших наркотиків.

Тому ніяк конопля-маріона не може коштувати аж сто тисяч доларів, бо на таку велику суму не міг би поштати коноплі ані один конопляний совхоз деє там на Білорусі, чи де там її ще плекають у більших кількостях.

Г. Гордієнко

два моменти: відвідини певної групи церковних представників ЗДА в СССР та приїзд представників офіційної московської Церкви до ЗДА. Ми заінціювали та підтримали відповідну роз'яснювальну й протестатійну акцію.

КРЕМЛЬ В ОЦІНЦІ АМЕРИКАНСЬКОГО ПРОФЕСОРА

ПРАЦЯ

HELP WANTED MALE

TOOL MAKERS
or
MOULDER MAKERS
Постійна праця.
8 AM до 5:30 PM.
Платня відповідно до здібностей в Нью-Джерсі, близько George Washington Bridge.
LOWELL 8-8401

EXPERIENCED WAXERS

голоситися:
12-25 Whitehall St.
New York City
Кімната 210
між год. 3-5 по полудні.

РОЗШУКИ

HELP WANTED FEMALE

WRAPPERS
(у віці 18-35 р.)
1-ша сифта 7:30 р. — 4 п. пол.
5 днів — 40 годин в тиждень.
2-га сифта 4 п. пол. — 12 веч.
5 днів — 37 1/2 год. в тиждень.
Голоситися в бюро фабрики:
Street 11 — 40 Cooper Square
Near Astor Pl.

ПРАЦЯ

Help Wanted Male-Female

MEN — WOMEN
Miscellaneous
Factory Work 5 day week.
Some overtime
Steady Employment
Union Benefits.
ST 4-7880 Ask for Mr. Taylor

ДО ВИНАЙМУ КИМНАТИ

MIAMI-FLORIDA — масно до
ляний у мебл. апар. з кух-
нею, начинням до варення
столовим накривтям на тиж-
день, місяць, або цілий сезон.
Mr. & Mrs. FRANK TARANDA
684-692 N. E. 85th Street
Miami 38, Fla. — Tel. Plaza 8-1078

MOVIES- THEATRE

ТІЛЬКИ 2 ДНІ!
СЬОГОДНІ І ЗАВТРА!
Великий нагороджений фільм
"THE GRASSHOPPER"
and
"NEVER TRUST A GAMBLER"
AMERICAN THEATRE
3rd Street, N. Y. C.
(Bet. Ave. "B" & "C").
CA 8-6875

MISCELLANEOUS

JOHN KRAUSS, INC.
117-09 Liberty Ave. (Retail Store)
Richmond Hill, Long Island
MAICO
і
М'ЯСНІ ВИРОБИ

ALBERT MAIER, Inc.
Pork Store
Найліпше впроваджене м'ясо
і м'ясні вироби.
Гуртовий і дрібний розпродаж
1927 Washington Avenue
Tremont 8-8193 Bronx 57, N. Y.

НОВЕ БЮРО

ПЕРЕСІЛКИ ГРОШЕП
до всіх частин Сх. Європи.
Повна гарантія — офіційно
100 рублів \$10.00
Оплата переказів за переказ
\$5.00.

Найбільше можна вислати на
одні перекази \$50.00.
Але Ви можете вислати пере-
казів стільки, скільки хо-
чете.

GRAMERCY

744 Broad St., Newark, N.J.
Licensed & Bonded by N. J.
State Banking Commission

ЛІКИ і ХІРУРГІЧНИЙ ВИРЯД

НАЙВІДПОВІДНІШІ ДАРУНКИ
(Rimifon, Penicillin, Streptomycin, Glucose, Cycloserine,
Vitamins — Irgapyrin, Orinase (diabetes)).

Еластичні пончохи — бандажі на пропуклину —
пося на усунення жовтушки — і все потрібне
для домашньої аптечки.

Висилається до всіх країн Європи.
МНОГО ПЛАЧУЄТЬСЯ ТУТ — ГАРАНТІЯ ДОСТАВИ.
СПЕЦІАЛІСТІ ЄВРОПЕЙСЬКІ РЕЦЕПТ.

Пишіть, або телефонуйте:

B. Feldman Pharmacy

111 Ave. "A" & 7th Street, NEW YORK CITY

Tel.: OR 7-5980

Ванне для шкіл! Нове видання!

НАЙКРАЩИЙ БУКВАР

РЕДАГОВАНИЙ ПЕДАГОГОМ
д-ром К. ВАГІЛІВІЧЕМ
РОЗКІШНО РОЗМАЛЬОВАНИЙ
Е. КОЗАКОМ.

Ціна \$2.00

Замовляти:

"Svoboda"

P. O. Box 346 Jersey City 3, N. J.

Мистецькі репродукції за низьку ціну

За статтею Жан Остіго
в "Овад"

Був час, коли для пересічно-
го громадянина було трудне
вдержувати контакт з мистец-
твом. Творами великих ма-
лярів, а водночас і мистецьким га-
леріям було встановлено
контакт з пересічним кана-
дійцем. В останніх літах га-
лерій та музеїв на території Канади
розпочали популяризувати свої
мистецькі збірки серед загально-
кандійської у той спосіб, що
розповсюджували репро-
дукції різних мистецьких творів.
Канадська Національна Га-
лерія в Оттаві започаткувала
цю акцію під час другої світо-
вої війни. Тоді розповсюджене
лих 50,000 репродукцій кана-
дських картин, і в межах Кана-
ди і за кордоном. Зацікавлені
викликали цими великими
репродукціями, спонукаючи ко-
рінників Національної Галерії
виробити велика кількість картин
для репродукції їх у мен-
шому форматі — та іншим тех-
нічним способом — для прода-
жі підвішувачам галерій. В ос-
таних п'яти роках майже пів
мільйона малих репродукцій
того роду розподілено на території
Канади. Три тисячі примір-
ників альбому канадських мис-
тецьких картин продано в ос-
таних двох роках; тепер пер-
ший наклад з вичерпаним і дру-
гому.

Галерія в більшості місцях Кана-
ди або купують репродукції
або користуються колекціями
картин для складання собі
власного запасу таких репро-
дукцій. Деякі з них, а саме го-
ротська, гамільтонська і ванку-
верська, виготовили свої власні
репродукції кміли і прода-
ють репродукції своїм відвіду-
вачам.

Думка про збагачення репро-
дукції і продаж їх на широку
скало зродилася з рішенням
протидіяти байдужості грома-
дянства до існування і діяль-
ності своїх галерій. Головною
ціллю того задуму було при-
тягнути більше уваги відвіду-
вачів до втримуваних суспіль-
ством інституцій, які зберігають
мистецькі збірки.

Це можна було досягти, даю-
чи загальну передсмак прис-
ностей і задоволення, що його
забезпечує знайомство з твор-
ми мистецтва. За посередни-
ка в тій справі обрано фотогра-
фію, яка зможеться кожному
набути репродукцію в такій
ж великій кількості, що не ціл-
ком витрати викликали б вели-
ке здивування.

Не враховуючи переусухо-
виставок мистецьких картин,
високоякісні репродукції напе-
вно є найкращим засобом попу-
ляризувати численні мистецькі
картини, що знаходяться в по-
БАГАТО БОЛІВ ЗНИКАЄ
ПІД ПОМОЦЮ ЦЬОЇ ФОРМУЛИ
Це проголошення принесло вели-
ку радість тисячам хворим, які
думали, що вже ніколи не бу-
ть зміцніти. Переконали до-
кази людей, які терпіли на не-
терпінні нервові болі або пості-
лі болі запалення м'язу (Neuralgia або Neuritis) випро-
бували, що ці терпіння можна
окоро облегшити і то без за-
стриків або постійного заживан-
ня ліків. Якщо Ви колес терпін-
ня, якщо Ви колес терпіння,
якщо Ви колес терпіння, то не-
маєте Вас палити і коли най-
менший рух болочних місць є
непереносним; якщо рамена,
плечі, ноги так болять, що Ви
не можете працювати чи навіть
спати — тоді певно будете во-
доволені, коли це прочитаєте. Од-
на або два дози цього чудесного
ліку до внутрішньо 4 різними
способами і так скоро, що при-
нятно повертати. Цей лік нази-
вається ANTRO. Ви можете од-
ержати його, виславши цей
випишок до KINGSLEY CO., Box
415, Dept. 30, Peckskill, N. Y. Не
посилайте грошей, заплатіть
поштареві \$3.45 при доставі.
Випишіть точно друком Ваше
ім'я і адресу на обороті конверта
і будете певні, що одержите
ANTRO без опізнень.

стіна галерій в Оттаві. Колі
60 малих репродукцій — вели-
чаною 4 на 6 дюйм — викли-
вають кожному канадійцеві
ознайомитися з нашими наці-
ональними мистецькими цін-
ностями, що їх він може бачити
вперше, і ознайомитися згад-
ки з мистецтвом. Великі репро-
дукції — 19 на 24 дюйм — є де-
ративним додатком, бо їх мо-
жна опрацювати в рамці і повіси-
ти на стіні так само, як і ори-
гінальні малюнок.

Деякі дорікає, що у досту-
пленні таких мистецьких творів
для "людей" є спорідним свя-
тотатством. Але хіба ж мистец-
тво музеї і галерії, зросло не-
значайно з часу, коли колекці-
оні репродукції стали популяр-
ними.

Користування репродукці-
ями є важливим зворотним про-
цесом у ставленні музеїв до
публіки, приносячи велику
користь цьому населенню. Ре-
продукції захоплюють бо не ли-
ше до оглядання оригінальних
артів, вони теж часто стають
чахоткою до студій мистецтва
знаючи, що репродукції мають
такий вплив на їх власників.
Національна Галерія намагає-
ся розповсюдити їх у досту-
пній ціні.

Галерія в більшості місцях Кана-
ди або купують репродукції
або користуються колекціями
картин для складання собі
власного запасу таких репро-
дукцій. Деякі з них, а саме го-
ротська, гамільтонська і ванку-
верська, виготовили свої власні
репродукції кміли і прода-
ють репродукції своїм відвіду-
вачам.

Думка про збагачення репро-
дукції і продаж їх на широку
скало зродилася з рішенням
протидіяти байдужості грома-
дянства до існування і діяль-
ності своїх галерій. Головною
ціллю того задуму було при-
тягнути більше уваги відвіду-
вачів до втримуваних суспіль-
ством інституцій, які зберігають
мистецькі збірки.

Це можна було досягти, даю-
чи загальну передсмак прис-
ностей і задоволення, що його
забезпечує знайомство з твор-
ми мистецтва. За посередни-
ка в тій справі обрано фотогра-
фію, яка зможеться кожному
набути репродукцію в такій
ж великій кількості, що не ціл-
ком витрати викликали б вели-
ке здивування.

Не враховуючи переусухо-
виставок мистецьких картин,
високоякісні репродукції напе-
вно є найкращим засобом попу-
ляризувати численні мистецькі
картини, що знаходяться в по-

Міні заявляє, що світ праці кооперуватиме

з Конгресом для поборювання корупції

і ракетівства

Шикаго. — На пресовій кон-
ференції влаштованій в поне-
делок 12 серпня після відкрит-
тя засідання екзекутивної ра-
ди об'єднаних робітничих спі-
лок Американської Федерації
Праці та Конгресу Індустрі-
йних Організацій, президент
цих об'єднаних спілок Дж.
Міні виступив із заявою, що
продів АФЛ-КІО співпрацю-
ватиме з конгресовими комі-
сіями, які ведуть чи будуть
вести розслідування і переслу-
хання в справах корупції і раке-
тівства у робітничих органі-
заціях. Водночас Міні підкрес-
лює, що об'єднаний світ праці
поборюватиме рішуче всі
споби будівлях чинників на-
киннути на діяльність робіт-
ничих спілок такі чи інші ре-
струкції і обмеження. Склад
свою заяву Міні у зв'язку з
критичними голосами з боку
деяких провідників робітнич-
их спілок щодо прихильного
ставлення до проведення АФЛКІО
до переслухання, проводжених

Московські письменники закидають „на-
ціоналізм” польським письменникам

Варшава. — У варшавській
пресі пошилилися реверсії з-за
куль „дискусії”, що її неда-
вно провели в Москві делега-
ції польських письменників
до світу з московськими пись-

менниками. Ото ж головний
рецидив московських, сліпо
відданих комуністичному ре-
жимові письменників, секре-
тарів Спілки совєтських пись-
менників і журналістів, на-
кинувся особливо на польсь-
кого письменника Віктора Во-
росильського, який, зрештою,
студіював раніш у Москві і
був кореспондентом часопису
„Жизнь Варшави”. Віктор
Воросильський — комуніст
поведки Совєтів на Мадяр-
щині, описавши в сторінках
„Новой Культури” те, що сам
побачив був на Мадярщині.
Сурков лаяв Воросильського,
що той „пропалає бандіти-
в, які вбивають наших героїв”.
Він назвав Воросильського й
інших польських письменни-
ків, критично наставляючи до
більшовицької політики в
сателітних країнах, „лістері-
ками”, а тих, що критикують
совєтську диктатуру — „стар-
ими націоналістами, які тільки
зверху помальовані на черво-
но, а всередині з білими”. Во-
ли, мовляв, не критикують
„соціалістичного реалізму”,
а „сам соціалізм”. На цьому
тлі між совєтськими й польсь-
кими письменниками прийш-
ло до гострої сварки.

Варшава. — У варшавській
пресі пошилилися реверсії з-за
куль „дискусії”, що її неда-
вно провели в Москві делега-
ції польських письменників
до світу з московськими пись-

менниками. Ото ж головний
рецидив московських, сліпо
відданих комуністичному ре-
жимові письменників, секре-
тарів Спілки совєтських пись-
менників і журналістів, на-
кинувся особливо на польсь-
кого письменника Віктора Во-
росильського, який, зрештою,
студіював раніш у Москві і
був кореспондентом часопису
„Жизнь Варшави”. Віктор
Воросильський — комуніст
поведки Совєтів на Мадяр-
щині, описавши в сторінках
„Новой Культури” те, що сам
побачив був на Мадярщині.
Сурков лаяв Воросильського,
що той „пропалає бандіти-
в, які вбивають наших героїв”.
Він назвав Воросильського й
інших польських письменни-
ків, критично наставляючи до
більшовицької політики в
сателітних країнах, „лістері-
ками”, а тих, що критикують
совєтську диктатуру — „стар-
ими націоналістами, які тільки
зверху помальовані на черво-
но, а всередині з білими”. Во-
ли, мовляв, не критикують
„соціалістичного реалізму”,
а „сам соціалізм”. На цьому
тлі між совєтськими й польсь-
кими письменниками прийш-
ло до гострої сварки.

Варшава. — У варшавській
пресі пошилилися реверсії з-за
куль „дискусії”, що її неда-
вно провели в Москві делега-
ції польських письменників
до світу з московськими пись-

менниками. Ото ж головний
рецидив московських, сліпо
відданих комуністичному ре-
жимові письменників, секре-
тарів Спілки совєтських пись-
менників і журналістів, на-
кинувся особливо на польсь-
кого письменника Віктора Во-
росильського, який, зрештою,
студіював раніш у Москві і
був кореспондентом часопису
„Жизнь Варшави”. Віктор
Воросильський — комуніст
поведки Совєтів на Мадяр-
щині, описавши в сторінках
„Новой Культури” те, що сам
побачив був на Мадярщині.
Сурков лаяв Воросильського,
що той „пропалає бандіти-
в, які вбивають наших героїв”.
Він назвав Воросильського й
інших польських письменни-
ків, критично наставляючи до
більшовицької політики в
сателітних країнах, „лістері-
ками”, а тих, що критикують
совєтську диктатуру — „стар-
ими націоналістами, які тільки
зверху помальовані на черво-
но, а всередині з білими”. Во-
ли, мовляв, не критикують
„соціалістичного реалізму”,
а „сам соціалізм”. На цьому
тлі між совєтськими й польсь-
кими письменниками прийш-
ло до гострої сварки.

Варшава. — У варшавській
пресі пошилилися реверсії з-за
куль „дискусії”, що її неда-
вно провели в Москві делега-
ції польських письменників
до світу з московськими пись-

менниками. Ото ж головний
рецидив московських, сліпо
відданих комуністичному ре-
жимові письменників, секре-
тарів Спілки совєтських пись-
менників і журналістів, на-
кинувся особливо на польсь-
кого письменника Віктора Во-
росильського, який, зрештою,
студіював раніш у Москві і
був кореспондентом часопису
„Жизнь Варшави”. Віктор
Воросильський — комуніст
поведки Совєтів на Мадяр-
щині, описавши в сторінках
„Новой Культури” те, що сам
побачив був на Мадярщині.
Сурков лаяв Воросильського,
що той „пропалає бандіти-
в, які вбивають наших героїв”.
Він назвав Воросильського й
інших польських письменни-
ків, критично наставляючи до
більшовицької політики в
сателітних країнах, „лістері-
ками”, а тих, що критикують
совєтську диктатуру — „стар-
ими націоналістами, які тільки
зверху помальовані на черво-
но, а всередині з білими”. Во-
ли, мовляв, не критикують
„соціалістичного реалізму”,
а „сам соціалізм”. На цьому
тлі між совєтськими й польсь-
кими письменниками прийш-
ло до гострої сварки.

Варшава. — У варшавській
пресі пошилилися реверсії з-за
куль „дискусії”, що її неда-
вно провели в Москві делега-
ції польських письменників
до світу з московськими пись-

менниками. Ото ж головний
рецидив московських, сліпо
відданих комуністичному ре-
жимові письменників, секре-
тарів Спілки совєтських пись-
менників і журналістів, на-
кинувся особливо на польсь-
кого письменника Віктора Во-
росильського, який, зрештою,
студіював раніш у Москві і
був кореспондентом часопису
„Жизнь Варшави”. Віктор
Воросильський — комуніст
поведки Совєтів на Мадяр-
щині, описавши в сторінках
„Новой Культури” те, що сам
побачив був на Мадярщині.
Сурков лаяв Воросильського,
що той „пропалає бандіти-
в, які вбивають наших героїв”.
Він назвав Воросильського й
інших польських письменни-
ків, критично наставляючи до
більшовицької політики в
сателітних країнах, „лістері-
ками”, а тих, що критикують
совєтську диктатуру — „стар-
ими націоналістами, які тільки
зверху помальовані на черво-
но, а всередині з білими”. Во-
ли, мовляв, не критикують
„соціалістичного реалізму”,
а „сам соціалізм”. На цьому
тлі між совєтськими й польсь-
кими письменниками прийш-
ло до гострої сварки.

Варшава. — У варшавській
пресі пошилилися реверсії з-за
куль „дискусії”, що її неда-
вно провели в Москві делега-
ції польських письменників
до світу з московськими пись-

менниками. Ото ж головний
рецидив московських, сліпо
відданих комуністичному ре-
жимові письменників, секре-
тарів Спілки совєтських пись-
менників і журналістів, на-
кинувся особливо на польсь-
кого письменника Віктора Во-
росильського, який, зрештою,
студіював раніш у Москві і
був кореспондентом часопису
„Жизнь Варшави”. Віктор
Воросильський — комуніст
поведки Совєтів на Мадяр-
щині, описавши в сторінках
„Новой Культури” те, що сам
побачив був на Мадярщині.
Сурков лаяв Воросильського,
що той „пропалає бандіти-
в, які вбивають наших героїв”.
Він назвав Воросильського й
інших польських письменни-
ків, критично наставляючи до
більшовицької політики в
сателітних країнах, „лістері-
ками”, а тих, що критикують
совєтську диктатуру — „стар-
ими націоналістами, які тільки
зверху помальовані на черво-
но, а всередині з білими”. Во-
ли, мовляв, не критикують
„соціалістичного реалізму”,
а „сам соціалізм”. На цьому
тлі між совєтськими й польсь-
кими письменниками прийш-
ло до гострої сварки.

Варшава. — У варшавській
пресі пошилилися реверсії з-за
куль „дискусії”, що її неда-
вно провели в Москві делега-
ції польських письменників
до світу з московськими пись-

менниками. Ото ж головний
рецидив московських, сліпо
відданих комуністичному ре-
жимові письменників, секре-
тарів Спілки совєтських пись-
менників і журналістів, на-
кинувся особливо на польсь-
кого письменника Віктора Во-
росильського, який, зрештою,
студіював раніш у Москві і
був кореспондентом часопису
„Жизнь Варшави”. Віктор
Воросильський — комуніст
поведки Совєтів на Мадяр-
щині, описавши в сторінках
„Новой Культури” те, що сам
побачив був на Мадярщині.
Сурков лаяв Воросильського,
що той „пропалає бандіти-
в, які вбивають наших героїв”.
Він назвав Воросильського й
інших польських письменни-
ків, критично наставляючи до
більшовицької політики в
сателітних країнах, „лістері-
ками”, а тих, що критикують
совєтську диктатуру — „стар-
ими націоналістами, які тільки
зверху помальовані на черво-
но, а всередині з білими”. Во-
ли, мовляв, не критикують
„соціалістичного реалізму”,
а „сам соціалізм”. На цьому
тлі між совєтськими й польсь-
кими письменниками прийш-
ло до гострої сварки.

Варшава. — У варшавській
пресі пошилилися реверсії з-за
куль „дискусії”, що її неда-
вно провели в Москві делега-
ції польських письменників
до світу з московськими пись-

менниками. Ото ж головний
рецидив московських, сліпо
відданих комуністичному ре-
жимові письменників, секре-
тарів Спілки совєтських пись-
менників і журналістів, на-
кинувся особливо на польсь-
кого письменника Віктора Во-
росильського, який, зрештою,
студіював раніш у Москві і
був кореспондентом часопису
„Жизнь Варшави”. Віктор
Воросильський — комуніст
поведки Совєтів на Мадяр-
щині, описавши в сторінках
„Новой Культури” те, що сам
побачив був на Мадярщині.
Сурков лаяв Воросильського,
що той „пропалає бандіти-
в, які вбивають наших героїв”.
Він назвав Воросильського й
інших польських письменни-
ків, критично наставляючи до
більшовицької політики в
сателітних країнах, „лістері-
ками”, а тих, що критикують
совєтську диктатуру — „стар-
ими націоналістами, які тільки
зверху помальовані на черво-
но, а всередині з білими”. Во-
ли, мовляв, не критикують
„соціалістичного реалізму”,
а „сам соціалізм”. На цьому
тлі між совєтськими й польсь-
кими письменниками прийш-
ло до гострої сварки.

Варшава. — У варшавській
пресі пошилилися реверсії з-за
куль „дискусії”, що її неда-
вно провели в Москві делега-
ції польських письменників
до світу з московськими пись-

менниками. Ото ж головний
рецидив московських, сліпо
відданих комуністичному ре-
жимові письменників, секре-
тарів Спілки совєтських пись-
менників і журналістів, на-
кинувся особливо на польсь-
кого письменника Віктора Во-
росильського, який, зрештою,
студіював раніш у Москві і
був кореспондентом часопису
„Жизнь Варшави”. Віктор
Воросильський — комуніст
поведки Совєтів на Мадяр-
щині, описавши в сторінках
„Новой Культури” те, що сам
побачив був на Мадярщині.
Сурков лаяв Воросильського,
що той „пропалає бандіти-
в, які вбивають наших героїв”.
Він назвав Воросильського й
інших польських письменни-
ків, критично наставляючи до
більшовицької політики в
сателітних країнах, „лістері-
ками”, а тих, що критикують
совєтську диктатуру — „стар-
ими націоналістами, які тільки
зверху помальовані на черво-
но, а всередині з білими”. Во-
ли, мовляв, не критикують
„соціалістичного реалізму”,
а „сам соціалізм”. На цьому
тлі між совєтськими й польсь-
кими письменниками прийш-
ло до гострої сварки.

Варшава. — У варшавській
пресі пошилилися реверсії з-за
куль „дискусії”, що її неда-
вно провели в Москві делега-
ції польських письменників
до світу з московськими пись-

менниками. Ото ж головний
рецидив московських, сліпо
відданих комуністичному ре-
жимові письменників, секре-
тарів Спілки совєтських пись-
менників і журналістів, на-
кинувся особливо на польсь-
кого письменника Віктора Во-
росильського, який, зрештою,
студіював раніш у Москві і
був кореспондентом часопису
„Жизнь Варшави”. Віктор
Воросильський — комуніст
поведки Совєтів на Мадяр-
щині, описавши в сторінках
„Новой Культури” те, що сам
побачив був на Мадярщині.
Сурков лаяв Воросильського,
що той „пропалає бандіти-
в, які вбивають наших героїв”.
Він назвав Воросильського й
інших польських письменни-
ків, критично наставляючи до
більшовицької політики в
сателітних країнах, „лістері-
ками”, а тих, що критикують
совєтську диктатуру — „стар-
ими націоналістами, які тільки
зверху помальовані на черво-
но, а всередині з білими”. Во-
ли, мовляв, не критикують
„соціалістичного реалізму”,
а „сам соціалізм”. На цьому
тлі між совєтськими й польсь-
кими письменниками прийш-
ло до гострої сварки.

Варшава. — У варшавській
пресі пошилилися реверсії з-за
куль „дискусії”, що її неда-
вно провели в Москві делега-
ції польських письменників
до світу з московськими пись-

менниками. Ото ж головний
рецидив московських, сліпо
відданих комуністичному ре-
жимові письменників, секре-
тарів Спілки совєтських пись-
менників і журналістів, на-
кинувся особливо на польсь-
кого письменника Віктора Во-
росильського, який, зрештою,